

Ž 40,2 – 5 Jk 3,17 – 18 Mt 6,1 – 6

Mt 23,1 – 12 O upřímnosti a o pokoře /Varování před zákoníky/

Pán Ježíš těmito slovy dává svým učedníkům a posluchačům negativní příklad na zákonících a farizejích.

Zákoníci byli odborníci na Starý zákon, vykladači Mojžíšova Zákona po stránce teologické i právní.

Farizeové tvořili významnou židovskou náboženskou stranu s důrazem na náboženskou přísnost a vlastenectví.

Zákoníci a farizeové jsou Ježíšem uznáni jako Mojžíšovi pokračovatelé přinejmenším v tom smyslu, že znají, učí, vykládají a interpretují Zákon. Učedníci i zástupy Ježíšových posluchačů jsou vyzýváni k tomu, aby jejich učení naslouchali. Zřejmě vysvětlovali přikázání Desatera a další rozvinuté a konkrétní příkazy a zákazy správně. „Ale podle jejich skutků nejednejte,“ říká Ježíš. On shledává rozpor mezi krásnými slovy těchto židovských učenců a jejich činy.

Jak je to aktuální i dnes! Místo zákoníků a farizeů dosaďme nejvyšší představitele státu, politických stran, ale i církví! Krásná slova, dojemné proslovy, dokonale stylizované a teologicky vybroušené články (např. i v Českém zápase) – tomu není možno nic vytknout. Ale konkrétní činy autorů, jejich každodenní vztah k druhým, obyčejným lidem?!.... Místo zákoníků a farizeů však dosaďme i sebe. Nemáme také my často pěkná slova, krásnou teorii, dojemné sliby při křtu..., ale jaká je naše praxe? Jak se chováme jako věřící lidé, jak jednáme v běžných každodenních situacích? Nebuďme jako farizeové, kteří dobře, krásně mluví, ale nečiní!

K verši 4.: Farizeové a zákoníci kladou na jiné lidi břemena (morální bezúhonnost, dodržování stovek příkazů a zákazů), která sami nejsou ochotni nést. Aktualizace pro nás: Možná také my požadujeme po druhých naprostou bezúhonnost, bezchybnost, dokonalost; často druhé kritizujeme, že takoví (podle našich představ) nejsou. A co my sami? Žijeme sami podle těchto svých přísných nároků na druhé??

Přesto, že Ježíšovi odpůrci nejednají podle svých krásných a náročných slov, přesto si připadají zbožní a dobří a svou zbožnost dávají viditelně a okázale najevo. Buď opravdu podléhají sebeklamu, anebo před lidmi vědomě dělají (hrají), jak jsou zbožní. Co Pán Ježíš nejvíc kritizoval a (snad mohu napsat)

nesnášel, je pokrytectví. On odpouštěl mnohé hříchy, mnohá selhání, když viděl lítost, přijímal celníky a prostitutky, ale neodpouštěl neupřímnost, nepravdivost, pokrytectví a pýchu.

Náš dnešní oddíl z evangelia končí Kristovými slovy: „**Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží** (rozuměj: kdo je pokorný, kdo se sníží ke službě druhým), **bude povýšen** (Bohem pochválen a povýšen).

„Pokoru doprovází bázeň před Hospodinem“ /Př 22,4/.

„Mnoho lidí rozhlašuje své milosrdenství,
ale člověka spolehlivého kdo najde?“ /Př 20,6/

Sestry a bratři,

přeji nám všem úspěšný zápas o shodu našich slov a činů.

Přeji nám, aby se naše víra – bázeň před Hospodinem projevovala pokorou.

Jindřiška Buttová, evangelijní text daný na neděli 1. 11. 2020